

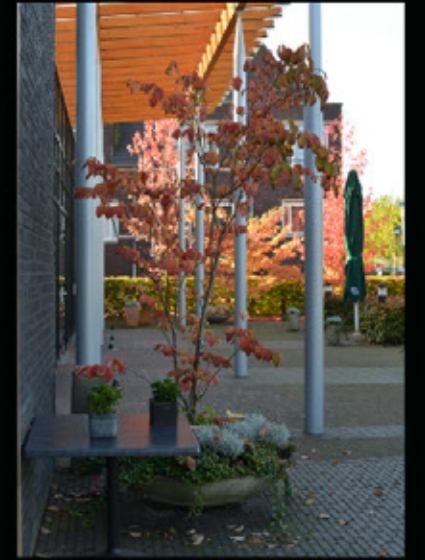

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLEVERANCIER

BRASSERIE - RESTAURANT
SINDS 1916
KORDERIJK

Uitgave ter gelegenheid van het 100-jarig jubileum van Brasserie Restaurant Korderijk

100 jaar

100 jaar

100 jaar Korderijnk: een BEGRIP

De toevoeging 'Brasserie-Restaurant' is eigenlijk niet nodig. Want als iemand in Twello en wijde omgeving zegt "We gaan naar Korderijnk", dan is dat klare taal. Kort, krachtig en duidelijk voor iedereen. Het begrip 'Korderijnk' staat voor mij ook synoniem voor 'Waardering'. Dit schrijf ik bewust met een hoofdletter. Waardering voor een schitterend familiebedrijf dat dit jaar (2016) zijn 100-jarig jubileum viert. En waardering voor de sociale inborst van de familie Korderijnk: van oudsher was en is deze al aanwezig. Dit uit zich onder meer in de speciale aandacht voor Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen. Met warmte. En met het hart op de juiste plek.

Wat mooi om te zien wat Korderijnk in dit jubileumjaar zélf allemaal onderneemt om zijn 100-jarig bestaan te vieren. Zelf vond ik het enorm leuk om te zien hoe jonge inwoners 'etiquette-les' kregen (lesdiner 2016). Om de woorden van Korderijnk zelf te gebruiken (Face-book): 100 jaar Korderijnk vier je met de jeugd van Twello!

Deze jubileumuitgave is wat mij betreft dan ook de ultieme plek om 'Brasserie-Restaurant Korderijnk' te laten eren. Want op 10 november jl. mocht ik de familie Korderijnk al persoonlijk feliciteren met een bijzondere Koninklijke onderscheiding: het predicaat Hofleverancier. Daarmee mag 'Brasserie-Restaurant Korderijnk' voortaan het Koninklijk Wapen en de titel 'Bij Koninklijke Beschikking Hofleverancier' voeren. Vandaag, 1 december, werd het bijbehorende wapenschild onthuld.

Namens het bestuur van de gemeente Voorst feliciteren wij 'Korderijnk'. Vanaf vandaag een KONINKLIJK BEGRIP in de gemeente Voorst en haar wijde omgeving.

Van harte gefeliciteerd!

Jos Penninx
burgemeester gemeente Voorst

Ruud le Sage
eigenaar Tales & Targets

Korderijk Hofleverancier, een blijk van 'bewezen' kwaliteit in gastvrijheid

Tijd om even uit te stappen...

Toen ik eens in de trein Twello passeerde, viel mijn oog op het fraaie 'Stationskoffiehuys' Korderijk. Wat een plaatje... 'Sinds 1916', stond trots op de gevel. Op de terugreis stapte ik uit en maakte kennis met het sfeervolle horeca-etablisement en de gezellige familie die het al een eeuw lang leidt. Ik werd geraakt werd door de warme, persoonlijke aanpak en wist het zeker... Dit bijzondere bedrijf verdient bij het 100-jarig jubileum een uitzonderlijke bekroning.

In het jaar erna hebben we de rijke historie van het familiebedrijf verkend. In alle oprechtheid heeft de familie verteld over de vele gebeurtenissen en evenementen die er door de eeuw heen plaatsvonden en die mede de geschiedenis van Twello en omstreken hebben bepaald. Want het familiebedrijf is als 'gastheer' nauw met de groei en bloei van deze mooie streek verweven. Aanvullend onderzoek in het gemeentearchief staaft deze inzichten. Uiteindelijk besloot de familie om het gehele verhaal, ondersteund met de vereiste financiële gegevens, te bundelen en een aanvraag voor het predicaat 'Hofleverancier' in te dienen.

Het Hofleverancierschap is slechts aan enkele honderden bedrijven in Nederland toegekend en wordt door

de Koning persoonlijk 'ge Gund'. Op basis van het complete dossier, de 'naam en faam' van het bedrijf en de uitgebreide adviezen van gemeente, provincie en diverse instanties 'wikt en bescht' de Koning. En zijn oordeel is onherroepelijk. Groot was dan ook de vreugde bij de familie toen burgemeester Penninx tijdens het jubileumdiner van 10 november, precies 100 jaar na oprichting, bekendmaakte dat het de Koning heeft behaagd aan Korderijk het predicaat 'Hofleverancier' toe te kennen.

Zo'n Koninklijke eretitel brengt natuurlijk ook verplichtingen met zich mee... Want men moet de verworven reputatie als 'gastheer' blijven waarmaken. Maar wie, zoals tal van generaties uit de wijde omgeving, wel eens bij Korderijk te gast is geweest, weet dat dit altijd het bijzondere karakter van het familiebedrijf is geweest. De bekroning is dus een blijk van 'bewezen' kwaliteit in gastvrijheid. In het verleden én voor de toekomst. Als ik nu vanuit de trein naar Korderijk en het wapenschild 'Hofleverancier' aan de gevel kijk, is 'het plaatje' eigenlijk helemaal compleet. Tijd om even uit te stappen... Gaat u mee?

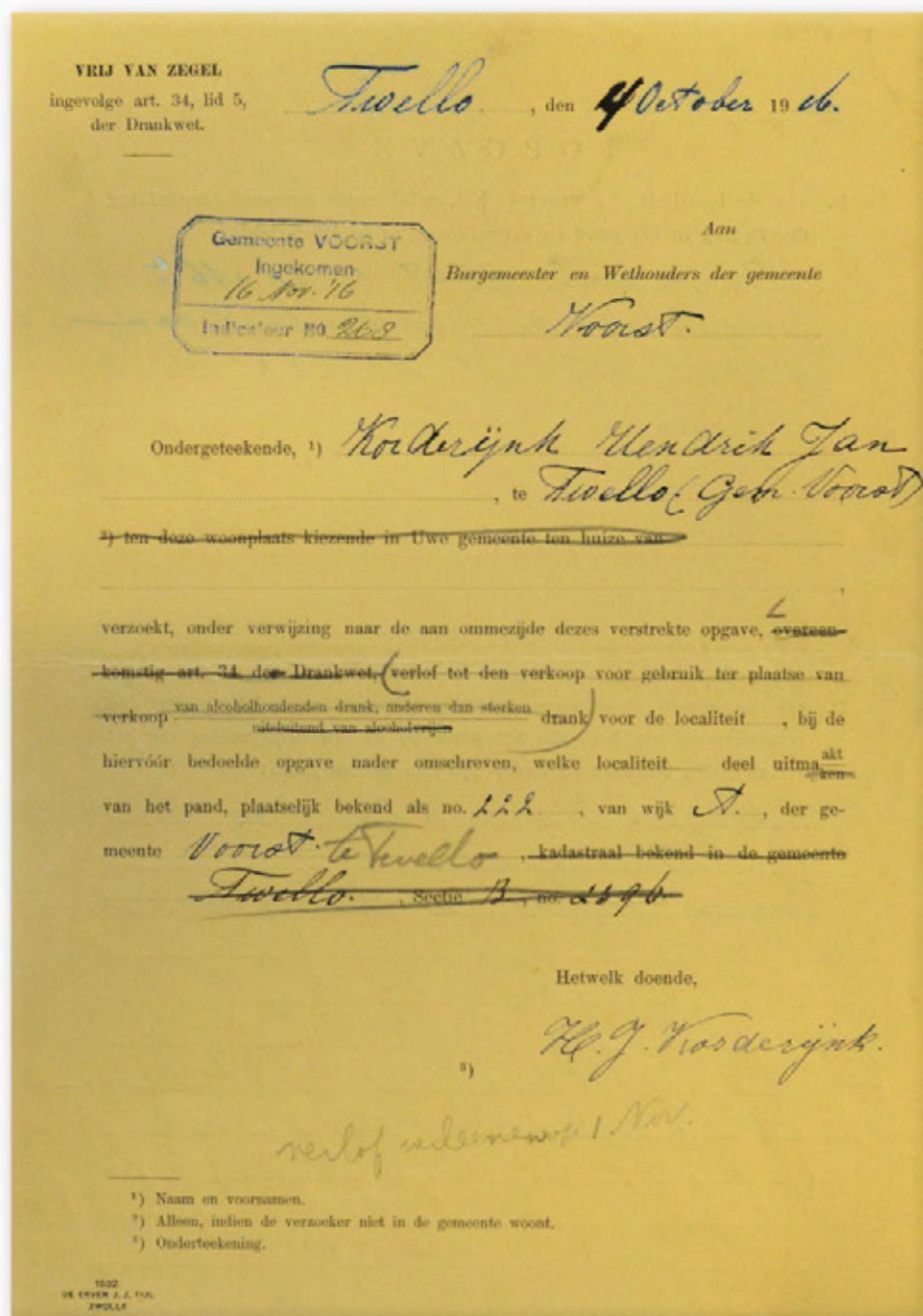
Bronnen

- Archief familie Korderijk
- Diverse gesprekken met de familie Korderijk
- Deventer Courant
- Deventer Dagblad
- Gemeentearchief Voorst, Twello
- Historisch Centrum Overijssel (HCO), Zwolle
- 'Old Twello, het dorp door de jaren heen', Oudheidkundige Kring Voorst (1995)
- Kamer van Koophandel, Utrecht
- Stadsarchief en Athenaeum bibliotheek (SAB), Deventer
- Voorster Nieuws
- Wikipedia

Hendrik Jan Korderijnk neemt in 1916 het stationskoffiehuis over

De timmerman-meester knecht wordt 'verlofhouder'

De aanvraag voor een vergunning voor het schenken van alcoholhoudende dranken in het pand nr. 222, Wijk A, in Twello, door Hendrik Jan Korderijnk (4 oktober 1916).

'verlofhouder'

Als eigenaar Jan te Wechel in 1913 overlijdt, neemt zijn weduwe Gertruida Wissink het eigendom aan de toenmalige 'Kletterstraat' over. In de families Borkent en Poll worden nieuwe, tijdelijke uitbaters van de goedlopende winkel en het koffiehuis gevonden. Maar met het oog op de toekomst wil de familie Te Wechel zowel de winkel als het café in vaste handen overdragen. En wie zou daarvoor de juiste persoon zijn, in het kleine en dorpse Twello?

In deze jaren betreft de in Olst geboren en in Welsum opgegroeide Hendrik Jan Korderijnk (1884) de woning die bij het koffiehuis en de winkel is gelegen. Korderijnk is dan timmerman-meesterknecht bij architect Haverkamp in Twello. Als hij begin 1916 in het kader van de 'mobilisatie' wordt opgeroepen voor militaire dienstplicht, verzoekt zijn werkgever om verlof. Korderijnk is zijn inziens onmisbaar bij de verbouwing van de boterfabriek in Wilp. De gemeente Voorst stemt met dit verzoek in. Hendrik Jan Korderijnk mag dat jaar gewoon 'thuis' in Twello blijven.

Maar Hendrik Jan Korderijnk heeft ook andere plannen... Hij kent als timmerman de familie Te Wechel goed en hij geeft aan het stationskoffiehuis én de winkel graag van hen over te willen nemen. De weduwe Te Wechel stemt daarmee in. Naar goed gebruik wordt er afgesproken dat Korderijnk het stationskoffiehuis en de winkel eerst voor een periode van vijf jaren huurt. Als de zaken vervolgens goed lopen, kan hij het daarna als 'verlofhouder' kopen.

Zo gezegd, zo gedaan. Op 4 oktober 1916 vraagt Korderijnk bij de gemeente Voorst een vergunning aan voor 'de verkoop van alcoholhoudende dranken, anderen dan sterken drank, in de localiteit die deel uitmaakt van het pand, plaatselijk bekend als no. 222, van wijk A der gemeente Voorst te Twello.' Dat is het pand waar het woonhuis, de winkel én het stationskoffiehuis zijn gevestigd. De gevraagde drankwetvergunning betreft specifiek 'de zaal groot 51.20 m, gelegen aan de Noorderkant van perceel Wijk A, no 222.' Het Stationskoffiehuis dus.

Het station in Twello, in 1887 geopend als onderdeel van de drukbezochte spoorlijn Apeldoorn-Deventer.

Het gezellige en statige 'Stationskoffiehuys' in Twello, op een steenworp afstand van het station gelegen.

Op een steenworp afstand van het drukke station in Twello gelegen

Een gezellig 'Stationskoffiehuys' met een statige uitstraling

Maar Twello is veel meer dan alleen een buitenplaats voor rustzoekers. Er hangt in het dorp een levendige, energieke sfeer en er worden tal van activiteiten ontplooid. Een van de voornaamste beroepsgroepen wordt gevormd door de timmerlieden, die bij tal van prestigieuze bouwprojecten in Deventer en omgeving worden ingezet. De bekendste timmermannen zijn Haverkamp, Rothengatter én Te Wechel.

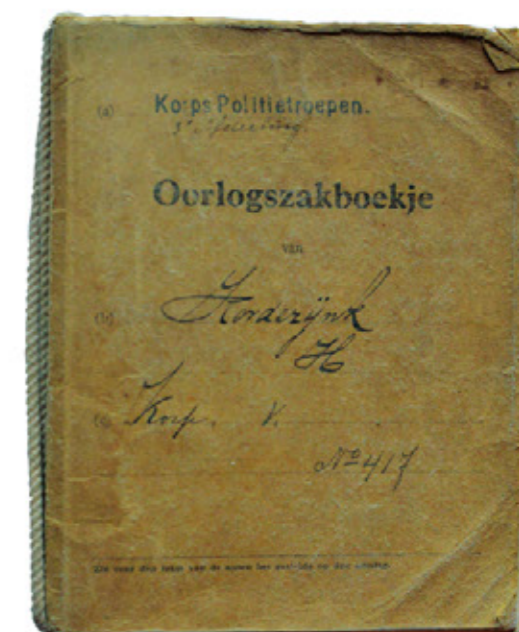
Ze staan bekend vanwege hun vakmanschap, dat zich toont in de vele fraaie panden en opvallende fabrieksgebouwen die de streek rijk is. Het gaat de timmerlieden voor de wind. In 1904 koopt Jan te Wechel, die dan al een aantal jaren timmerman is, in Twello dan ook een drietal woningen met erf en bouwland. Hij bouwt er vervolgens ook een café met een winkel en een woning erbij. Het café en de winkel zijn gunstig gelegen, ze bevinden zich op een steenworp afstand van het station van Twello. De naam van het café luidt dan ook heel veelzeggend: 'Het Stationskoffiehuys'.

Samen met zijn broer, die metselaar is, legt Jan te Wechel zich in deze jaren vooral op het bouwen toe. Hij laat het café en de winkel door iemand anders uitbaten. Vanaf 1906 komt het café eerst in handen van Jan Mulder, die een soortgelijk stationscafé in het naburige Bathem in handen heeft en dus van wanten weet. Het stationskoffiehuys wordt al snel een gezellige ontmoetingsplaats in Twello, waar reizigers met een kopje thee of koffie de krant kunnen lezen terwijl ze op de trein wachten. En voor de liefhebbers valt er ook 'een borreltje' te nuttigen...

Het stationskoffiehuys is een markant gebouw, aan de rand van Twello. De gevel heeft een mooie Jugendstil-stijl, met weelderige Franse lelies onder de daklijst. Het is een sierlijk gebouw, dat direct in het oog valt. De winkel en het café hebben ieder hun eigen entree, die aan een stijlvolle porcelanato stoep is gelegen. De gebroeders Te Wechel hebben er als vakmensen hun ziel en zaligheid in gelegd, dat is aan de statige uitstraling wel te zien.

Zoon Hendrik Korderijnk krijgsgevangene in Duitse werkkampen

boven Oorlogszakboekje van Hendrik Korderijnk
links Hendrik Korderijnk als lid van het korps politietroepen, met zijn echtgenote Geertje Bouwhuis, met wie hij in 1940 is getrouwd.

De oorlog is voorbij, maar zal hem blijven achtervolgen

Naarmate de oorlog langer duurt, worden bijna alle Duitse mannen tussen 18 en 50 jaar in het leger opgenomen. Er ontstaat daarvoor een tekort aan arbeiders in de Duitse oorlogsindustrie. In de bezette gebieden worden oproepen gedaan om in Duitsland te komen werken. Als daar geen gehoor aan wordt gegeven, volgen er razzia's waarbij mannen op staat worden aangehouden en afgevoerd naar werkkampen in Duitsland. Ook Twello wordt niet ontzien.

Eén van de Twellonaren die door de Duitsers wordt opgepakt en naar een werkkamp wordt afgevoerd is Hendrik Korderijnk, de oudste zoon van Hendrik Jan Korderijnk. Hendrik is geboren op 9 december 1915 en ontwikkelt al op jonge leeftijd een groot talent voor biljarten. Hij is een levensgenieter en is niet weg te slaan van de biljarttafel in het Stationskoffiehuis. Kenners weten dat er een mooie toekomst op het groene laken ligt voor hem. In de oorlog maakt Hendrik deel uit van het korps politietroepen en is als grensbewaker werkzaam bij het Limburgse Vlodrop.

In 1943 wordt hij krijgsgevangen gemaakt door de Duitsers en na een verblijf in 'doorstuurkamp' Amersfoort ondergebracht in een werkkamp bij een kogellagerfabriek in Duitsland. Daar moet hij onder slechte omstandigheden dwangarbeid verrichten. Het vele oorlogsleed dat hij ziet en de diverse bombardementen die hij overleeft, laten diepe sporen bij hem na. Na de bombardementen moeten ze als krijgsgevangenen vaak, nog voor het Rode Kruis er is, de slachtoffers en het puin ruimen. Dat raakt hem zeer. Het rantsoen in het kamp is karig en het regime streng.

Als Hendrik eens de regels overtreedt, verschijnt hij voor de krijgsraad en wordt met enkele kameraden korte tijd in een steengroeve tewerkgesteld. Eenmaal terug in het werkkamp probeert hij te evacueren naar het 'veilige' Dachau... Maar de opmars van de geallieerden maakt in 1945 een einde aan zijn beproevingen. Lichamelijk en mentaal gesloopt onderneemt hij de barre tocht naar huis, waar hij te voet en uitgemergeld aankomt. De oorlog is dan voorbij, maar zal hem blijven achtervolgen.

Biljarttalent Hendrik Korderijnk dringt door tot de landelijke top

Het drukbezochte café wordt een echt biljart bolwerk

Na het onverwachte overlijden van Hendrik Jan Korderijnk neemt de weduwe Hendrika Korderijnk-Jansen in december 1945 het bedrijf officieel van hem over. Maar in de dagelijkse praktijk zijn het vooral de oudste zoon Hendrik en zijn zwager Jan Biljardt die het bedrijf leiden. Hendrik heeft nog weinig horeca-ervaring en kan dus wel wat hulp gebruiken: Jan Biljardt voorziet daarin. Gezamenlijk kunnen ze zo zakelijk gezien de leegte, die na het overlijden van Hendrik Jan is ontstaan, opvullen.

KON. NEDERL. BIJARTBOND Kampioenschap van Nederland Hoofdklasse klein biljart libre

H. Korderijnk ongeslagen kampioen

De samenwerking met zwager Biljardt is echter van korte duur. Al na een jaar stapt hij uit de zaak, die zo in handen van de familie Korderijnk blijft. In januari 1951 komt de vergunning van het Stationskoffiehuis op naam van Hendrik Korderijnk te staan, die vanaf die tijd samen met zijn vrouw het bedrijf leidt. En hij heeft 'wilde plannen'... Hendrik wil een bioscoopzaal maken om in Twello filmvoorstellingen te kunnen vertonen. De plannen worden uitgewerkt, maar de eisen die qua

accommodatie en brandveiligheid worden gesteld blijken helaas te kostbaar.

Maar Hendrik Korderijnk gaat niet bij de pakken neerzitten. Als talentvol biljarter wint hij in deze jaren vele prijzen. Eerst op lokaal en regionaal niveau, daarna ook in de landelijke competities. En als hij op 30 mei 1954 zelfs landelijke kampioen 'libre' wordt, heeft dat ook grote gevolgen voor het café. Want zijn reputatie snelt hem vooruit... De biljartclub groeit flink door zijn successen, de wedstrijden die er worden gehouden trekken veel publiek. Hij zet met zijn biljartspel Twello landelijk op de kaart.

De inrichting van het café kan natuurlijk niet bij deze successen achterblijven. Hendrik besluit daarom een tweede biljarttafel te plaatsen in de voorste ruimte van het pand, waar zich aan de straatzijde dan nog de kruidenierswinkel bevindt. Dit betekent tevens de sluiting van de winkel, die haar functie in de naoorlogse jaren door de opkomst van buurtwinkels langzamerhand aan het verliezen is. Hendrik heeft een vooruitziende blik, want het Stationskoffiehuis groeit in de jaren '50 zo uit tot een echt biljartbolwerk, dat wekelijks vele beoefenaars én liefhebbers aantrekt.

Hendrik Korderijnk wordt in 1954 als speler van biljartvereniging 'Sport en Vriendschap' de eerste Twellose landskampioen. Na het bereiken van dit kampioenschap huldigen veel verenigingen hem bij het Stationskoffiehuis.

De verbouwing: een ander cachet en nóg flexibeler

‘Wat m’n ogen zien, maken m’n handen’

Op het uitgestrekte terrein achter het Stationskoffiehuis is een eeuw lang de vleesverwerkingscentrale van Zendijk gevestigd geweest, later Coveco en Dumeco genaamd. Maar vanaf 2008 wordt het gebied gebruikt voor de komst van een aantal nieuwe appartementen. Henk Korderijk bewaart nog altijd goede herinnering aan de slachterij. “Als kind bracht ik er koffiekannen en broodpakketjes voor de overwerkers”, vertelt hij. “Maar het bedrijf kwam ook bij ons als er vergaderingen, rondleidingen of jubilea waren.

Het was al die tijd een bijzondere relatie van ons. Door de sterke groei van Twello in de jaren '90 ontstond er echter steeds meer weerstand tegen de stank- en geluidsoverlast. Dat luidde het einde van de slachterij in.”

Als Korderijk een deel van het vrijgekomen terrein bij het Stationskoffiehuis betreft, geeft dat geheel nieuwe mogelijkheden. Aan de zij- en achterkant wordt een imposant, uit zwart baksteen getrokken gebouw als een soort schild om het bestaande, authentieke pand gebouwd.

De zijgevel is van glas, wat het een open karakter geeft, zeker door het ruime terras wat zich ervoor bevindt. Bij de grootschalige verbouwing laat Henk Korderijk het ‘timmerlieden-verleden’ van de familie spreken. “Wat m’n ogen zien, kan ik met m’n handen maken”, vertelt hij. “Soms zie ik ergens een mooie bar, dat sla ik op en vervolgens kan ik hem zelf maken. Zo werkt dat. Veel mensen zeggen dat ik aannemer had moeten worden...”

De verbouwing in 2008 geeft het Stationskoffiehuis een ander cachet. Het maakt het bedrijf nóg veel flexibeler dan voorheen. Er zijn vanaf dan vijf zalen van in totaal circa 400 m², een á la carte restaurant met 24 couverts én een brasserie voor lunches of een kop koffie met wat lekkers erbij. De zalen zijn multifunctioneel inzetbaar voor feesten, bruiloften, recepties, zakelijke bijeenkomsten en de ouderwets gezellige toneelavonden. Op één avond kunnen er wel vijf verschillende gezelschappen in de zalen worden ondergebracht, zonder dat men weet van elkaar heeft.

“Het 100-jarig jubileum in 2016 is de kroon op ons werk”

Het gerespecteerde familiebedrijf leeft met gepaste trots naar het eeuwfeest toe

De verbouwing werpt haar vruchten af. Vele avonden en weekenden zijn de zalen voortdurend gevuld. Zowel particulieren, bedrijven als verenigingen maken er dan dankbaar gebruik van. Ook in de lastige jaren die volgen als nasleep van de 'kredietcrisis' en die landelijk tot minder horeca-inkomsten leiden. Want de familie Korderijnk weet, dankzij haar loyale klantenkring, stabiel te blijven.

De naam 'Stationskoffiehuys' roept bij nieuwe bezoekers echter steeds meer vragen op. Ze associëren het niet direct met een in alle opzichten geheel verzorgde avond voor hun familie, bedrijf of vereniging. Het is in de beleving van velen vooral een naam die aangeeft dat men er alleen even een kop koffie kan drinken, als 'tussentijd'. Maar er kan allang veel meer... Met het oog daarop besluiten Henk en Diny de naam te veranderen in 'Brasserie Restaurant Korderijnk', een naam die ook veel meer recht doet aan het culinaire karakter van de onderneming.

“We hebben als onderneming altijd geïnvesteerd en verbouwd”, vertellen Henk en Diny Korderijnk. “Alleen zo kunnen we met de tijd meegaan. Dat doen we ook in moeilijke tijden, want dit betaalt zich in de toekomst uit. We zijn immers een gevestigde naam, dat gaat van mond tot mond. Onze goede reputatie zorgt ervoor dat mensen vertrouwen in ons houden en blijven terugkeren. Sommigen hebben hier hun huwelijksfeest gehouden en vieren 50 jaren later hun gouden bruiloft bij ons.”

“Maar ook bedrijven en verenigingen weten ons al vele jaren te vinden. Muziekvereniging 'Excelsior' komt hier al bijna 100 jaar. Dat geeft veel continuïteit. Ze waarderen onze persoonlijke, betrokken werkwijze. We gaan niet altijd voor de centen, we willen het voor onze gasten zo goed mogelijk hebben. Op de wijze die bij hun past. Altijd met de juiste sfeer, al een eeuw lang. Het 100-jarig jubileum in 2016 is daarom de kroon op ons werk.”

DAAR PROOSTEN WE OP BIJ KORDERIJNK

Brand Bierbrouwerij

Met trots voor u gebrouwen. Geen oil, geen alcohol.

De oudste brouwerij van Nederland

Sinds 1340 wordt er al bier gebrouwen in Wijlre. Daarmee is de Brand Bierbrouwerij de oudste brouwerij van Nederland. De historie van het merk gaat gepaard met een mooie reeks aan nieuwe bieren. Brand heeft altijd geloofd dat de smaak het verschil maakt. Daarom introduceerde Brand in 1949 het speciaalbier Brand Imperator, het oudste speciaalbier van Nederland. In de jaren '60 kwam Brand als eerste met het welbekende fluitje op de markt.

De Brand Bierbrouwedstrijd

Middels de jaarlijkse Brand Bierbrouwedstrijd, stimuleert Brand de steeds groter wordende groep Nederlandse thuisbrouwers. Deze hobbybrouwers worden uitgedaagd om een nieuw speciaal bier te brouwen. De winnaar mag samen met Brand zijn of haar bier in Wijlre brouwen. Zo ontstaat er een mooie samenwerking tussen de creatieve en gepassioneerde hobbybrouwers en de ambachtelijke meesterbrouwers van Brand met tot nu toe vier prachtige bieren in het vaste Brand assortiment.

De Bieren van Brand

In 2016 hebben 200 thuisbrouwers het beste uit zichzelf naar boven gehaald om een zo lekker mogelijke Porter te brouwen. Een internationale

vakjury beoordeelde alle bieren, waarna de Porter van Dennis Pancras en Niels Bosman overtuigend won. Dit winnende bier volgt de eerdere winnaars op: 't Mag Pilsener van Marc Vriens (2012 - niet meer verkrijgbaar), Brand Zwaar Blond van Jacques Bertens (2013), Brand IPA van Jeroen Free (2014) en Brand Saison van Bart Engel (2015). Deze Bijzondere Bieren zijn onderdeel van het prachtige assortiment bestaande uit twaalf mooie Brand bieren. Naast de winnaars van de Brand Bierbrouwedstrijd en onze krachtige Brand Pilsner brouwen wij: een heerlijk frisse Weizen, een uitbundig hoppige Uhr Pilsner UP, een mildzoete Imperator, een klassieke Oud Bruin, een kruidige Sylvester, een herfstige Dubbelbock en een fruitige Lentebock.

Hoe vier je nu eigenlijk een *Dat vroegen wij ons dus ook af!*

100-jarig jubileum?

Het thema voor dit jaar, 100 jaar Korderijnk vieren we met het dorp komt natuurlijk niet zomaar uit de lucht vallen. Ongeveer twee jaar geleden waren er twee vakantiegangers bij ons aan het dineren. Het viel ze op dat we bijna 100 jaar bestaan en ze maakten de opmerking: 'Dan bent u mede verantwoordelijk geweest voor de vorming van Twello!' Wauw.. was onze eerste gedachte, een mooi compliment. Even later hebben wij dit genoteerd en zodoende was ons thema geboren. In 2014 werden een aantal data in ons jubileumjaar gereserveerd en de ideeën kwamen al snel.

Korderijnk in hardcore-stijl

Om te beginnen vonden wij dat eerst onze medewerkers aan bod kwamen. Iedereen die dit jaar bij ons werkte mocht zeven vrienden uitnodigen voor een prachtfeest. Op 4 maart was het dan zover, geluidsinstallatie namens Brand Bierbrouwerij gesponsord gekregen, DJ geregeld in Breda via mijn zus en om 20.30 ging de zaal open. Samen met 184 jongelui hebben we tot in de kleine uurtjes met z'n allen veel plezier gehad! Een van de hoogtepunten was toch wel de speciale remix, die Tom Pijnappel voor ons gemaakt had. Korderijnk in hardcore-stijl.... Bizar gaaf!

3-Gangenconcert

Op 8 maart stond het volgende event alweer gepland. 2x per jaar organiseren wij een lunchconcert op een dinsdagmiddag in maart en oktober. Volgens traditie nodigen wij in maart altijd het salonorkest 'Abraham Gezien' uit om te komen spelen. Dit jaar hebben wij

ervoor gekozen om beide lunchconcerten in een jubileumjasje te gieten. Voor 18,50 kon men een kaartje kopen waarbij men een drieganglunch geserveerd kreeg en waarbij alle drankjes inbegrepen waren! Uiteindelijk hebben wij deze dag ruim 100 gasten mogen ontvangen. Altijd fijn om zoveel mensen een plezier te kunnen doen.

Sixties & Seventies

zo mei, mijn verjaardag, zin in een feestje! Dus van alles bedacht maar we kwamen er niet uit. Toen kwam Eric Brouwer, ondernemer uit Twello, met het lumineuze idee een 'Sixties & Seventies Party' te organiseren. Zo gezegd zo gedaan, met als insteek ons 100-jarig jubileum. Als eerste trad Lovin' End, een geweldige band uit Deventer, op en daarna stonden The Clarks uit Den Haag op het podium. Een prachtige avond met veel publiek dat zo enthousiast was dat we besloten dit event een vervolg te geven op 27 november van 2016.

Het etiquette-lesdiner

Een hele speciale periode dit jaar. Toen ik en mijn zus op de basisschool zaten, organiseerden mijn ouders het etiquette-lesdiner voor de zesde klas. Ik herinner me het nog als de dag van gisteren, wat was ik zenuwachtig. Doe ik het wel goed, wie wordt mijn tafeldame enz enz... Onze kinderen zijn inmiddels 12 (Lucy) en 8 jaar (Ferris). Nathalie en ik brachten onze dochter destijds samen naar groep 1 en gelijk werd ik gevraagd of we weer een lesdiner gingen organiseren, net zoals mijn ouders dat destijds hadden gedaan. Natuurlijk! Wij beschouwen het als onze bijdrage als ouders aan de school. Na afloop van het lesdiner in 2015 kwam het idee om in 2016, voor alle groepen 8 van alle basisscholen in Twello,

het lesdiner te gaan aanbieden. Grote dank aan SNP accountants en de Rabobank voor het mede mogelijk maken ervan. Deze twee sponsors vonden het zo'n mooi idee dat zij de helft van de kosten voor hun rekening hebben genomen.

Alle scholen ingelicht en iedereen enthousiast. De juf en/of meester heeft op school etiquette-lessen gegeven naar aanleiding van ons lesmateriaal. 24 mei de Martinusschool, 25 mei de Kleine Wereld, 26 mei de Oase, 30 mei de Wingerd en 31 mei de Hietweide op bezoek gehad. 174 leerlingen en begeleiding hebben hun uiterste best gedaan om alle tafel-etiquette netjes in de praktijk te brengen tijdens het vier gangen diner. IEDEREEN GESLAAGD! Allemaal een diploma. Super!

